

„ca să nu mai fim copii
duși de valuri și purtați de orice vânt de învățătură...
ci, spunând adevărul în dragoste,
să creștem în toate privințele în El, Care este capul, Cristos.”
(Efeseni 4:14-15)

UCENICIE (STABILIZARE)

Lecția 1: Cultivarea relației zilnice progresive cu Dumnezeu

Scopul și obiectivele lecției

SCOP: Stabilizarea creștinului autentic prin întâlnirea regulată progresivă cu Dumnezeu Scripturii

OBIECTIVE:

- I. Înțelegerea Scripturii
- II. Aplicarea regulată a Cuvântului lui Dumnezeu
- III. Transformarea treptată a creștinului după chipul lui Dumnezeu

MEMORARE: 2 Timotei 3:16-17

I. INFORMAȚII

- I.1. Biblia este autoritatea finală în materie de credință și evlavie
- I.2. Biblia trebuie interpretată natural, literar, contextual și în comunitate
- I.3. Interpretarea ei trebuie corelată cu revelația generală și înțelepciunea

D. DEPRINDERI

- D.1. Întâlnirea zilnică progresivă cu Dumnezeu Scripturii
- D.2. Identificarea și îmbrățișarea valorilor Împărăției
- D.3. Împărtășirea valorilor descoperite
- D.4. Aplicarea contextuală

C. CARACTER

- C.1. Dragoste și credincioșie față de Dumnezeu Scripturii
- C.2. Consecvență în apropierea de Scriptură
- C.3. Maturizare în credință

Departamentul de edificare a Bisericii creștine Baptiste „Vox Domini”

Această lecție a fost scrisă de Gelu Paul.
La alcătuirea scopului și obiectivelor lecției au contribuit
în primul rând Sandu Jurje, apoi George Coroi, Daniel Lavric, Fane Szabo, Adrian Totan și Daniel Velcotă.

Toate versetele sunt preluate din Noua Traducere în Limba Română (NTRL)

LECȚIA 1: Cultivarea relației zilnice progresive cu Dumnezeu

*„Toată Scriptura este inspirată de Dumnezeu și de folos
pentru învățătură, pentru mustrare,
pentru îndreptare, pentru instruire în dreptate,
pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit
și pe deplin echipat pentru orice lucrare bună.”
(2 Timotei 3:16-17)*

I. INFORMAȚII

1.1. Biblia este autoritatea finală pentru credință dreaptă și comportament adecvat

De-alungul istoriei bisericii, în încercarea de a fundamenta cu cât mai mare precizie temelia cunoașterii adevărului, gânditorii creștini au identificat diferite mijloace de atestare a adevărului sau spoturi luminoase esențiale în procesul creionării cu acuratețe a adevărilor și concluziilor teologice.

John Wesley, liderul mișcării metodiste de la sfârșitul secolului al 18-lea a conceput pătratul care îi poartă numele (Wesleyan sau Metodist), susținând necesitatea fundamentării teologice și doctrinare pe Scriptură, tradiție, rațiune și experiență. Wesley era convins că esența credinței creștine a fost revelată doar în Scriptură. Cu toate acestea, doctrina creștină, conform lui Wesley, trebuie să fie în armonie cu tradiția creștină ortodoxă (dreaptă), să implice credința experiențială și să poată fi apărută rațional.

În cartea *Mărturii care cer un verdict*, Josh McDowell susține că Biblia este vrednică a fi considerată drept autoritatea finală pentru credință și evlavie conform pretențiilor ei din 2 Timotei 3:15-17 datorită:

- faptului că este inspirată de Dumnezeu sau este Cuvântul lui Dumnezeu
- acurateții ei: fără să fie un manual de istorie, relatările ei redau cu acuratețe faptele istorice, fără să fie un manual de științe, discursul ei științific este confirmat de descoperirile științei
 - istoricitatea hiviților
 - forma pământului: rotocolul pământului vs plat
 - spânzuri pământul pe nimic vs sprijinit pe stâlpi
 - finitudinii universului vs infinitatea lui Archytas
- veridicității ei
- realismului ei
- capacității ei de a prezice cu acuratețe viitorul
- mesajului ei unitar (convergența scrierilor a zeci de autori care nu s-au cunoscut și sau nu au trăit în aceeași perioadă din istorie și în aceeași locație)

Pe ce ne bazăm când afirmăm că Biblia este autoritatea finală privind credința și evlavia?

1.2. Mesajul Bibliei este captat cu precizie atunci când este interpretat natural, literar, contextual și spiritual

Biblia este Cuvântul scris al lui Dumnezeu. Ea a fost scrisă în aramaică, ebraică și greacă de-a lungul unei perioade de peste 1600 de ani, de către peste 40 de autori de diferite origini (pături sociale), vârste și profesii.

Cu puține excepții, în care autorii Bibliei au scris după dictare (cuvintele fiind dictate de Dumnezeu), presuposițiile, personalitatea și cultura (limitările) autorilor și-au pus amprenta pe mesajul lui Dumnezeu, fără să îl altereze, însă.

O bună parte a istoriei revelației, o parte importantă a Cuvântului lui Dumnezeu a fost transmisă din generație în generație sub formă orală.

Mai mult, fapt caracteristic majorității documentelor literare antice, omenirea nu se află în posesia originalului, ci doar a unor copii datate la o oarecare perioadă de timp după data presupusă a apariției originalului.

În timp ce Dumnezeu a garantat claritatea și acuratețea mesajului Său în original, nu există nici o promisiune divină privind păstrarea (terestră) a originalului sau privind procesul transmiterii cu acuratețe a originalului din generație în generație și a copiilor lui. Acolo unde este necesar, refacerea cu precizie a textului original este responsabilitatea morală a exegeților în procesul înțelegerii și comunicării Cuvântului lui Dumnezeu.

Posibilitatea înțelegerii precise a mesajului Bibliei este îngreunată atât de diferențele temporale, geografice, culturale și lingvistice dintre autorii umani ai Bibliei și interpreții ei, cât și de efectul înstrăinării oamenilor de Dumnezeu.

Înțelegerea precisă a mesajului Scripturii este posibilă atunci când Cuvântul lui Dumnezeu este interpretat natural, literar, contextual (organic: geografic, istoric, și cultural), spiritual și în comunitatea celor răscumparați.

În teoria comunicării, acuratețea recepționării mesajului transmis depinde de câțiva factori printre care și claritatea mesajului, calitatea canalului de comunicare și acuitatea receptorului.

Pe lângă factorii naturali care, afectați de entropia relațională sau înstrăinarea omului de Dumnezeu, alterează mesajul lui Dumnezeu (entropia informațională: erorile de copiere și perisabilitatea suportului textual), Biblia demască și un factor spiritual divergent, Satan, care ascunde, minte, înșală și pervertește adevărul, (Șarpele contra Eva, Pilda Semănătorului, etc.).

De ce există atâtea denumiri?

De ce credincioșii sinceri interpretează aceeași Biblie atât de diferit?

Existența multitudinilor denumirilor creștine se datorează, printre altele separării oamenilor de Dumnezeu culminată cu rebeliunea lui Nimrod urmată de divizarea limbilor, absenței originalului Scripturii, erorilor apărute la copierea și transmiterea originalului, erorilor în traducere, greșelilor de interpretare asociate cu ignorarea contextului geografic, temporal, cultural, lingvistic și experiențial și activităților duhurilor rădăcitoare.

1.3. Dumnezeu este Creatorul universului, al ființei umane și autorul Scripturilor.

Dumnezeu nu se contrazice.

Nu există contradicție între adevărata știință, înțelepciune și religie.

Pentru creșterea preciziei înțelegerii adevărului în general, interpretarea Scripturii (Revelația specială) trebuie corelată cu ipotezele și concluziile studiului creației (Revelația generală) și cu bunul simț (înțelepciunea de milenii a omului creat după chipul lui Dumnezeu, dar nu neaparat regenerat).

Describe pe scurt ce știi despre Dumnezeu, folosind cele mai importante atribute atât transferabile cât și ne transferabile și completând propoziția de mai jos.

Dumnezeu este sfânt, _____

Deși Dumnezeu este transcendent (existând veșnic diferit de și în afara Universului spațio-temporal), El creează, se revelează, vorbește, comunică dintotdeauna în așa fel încât să fie înțeleș.

Care sunt modalitățile prin care se revelează Dumnezeu, conform următoarelor versete?

„La început, Dumnezeu a creat cerurile și pământul. Pământul era pustiu și gol; peste fața adâncului era întuneric, iar Duhul lui Dumnezeu plutea peste întinderea apelor.” (Geneza 1:1)

„Dumnezeu i-a vorbit lui Iacov astfel: «Scoală-te, du-te la Betel, locuiește acolo și zidește un altar pentru Dumnezeu Care ți S-a arătat pe când fugeai de fratele tău, Esau».” (Geneza 35:1)

„Acesta e mare în toate privințele! Mai întâi, pentru că lor le-au fost încredințate rostirile lui Dumnezeu.” („First, there’s the matter of being put in charge of writing down and caring for God’s revelation, these Holy Scriptures.” Trad. „Mai întâi ei au primit responsabilitatea scrierii și îngrijirii Scripturii, revelația lui Dumnezeu.” (Romani 3:2; The Message)

„Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui.” (Psalm 19:1)

„Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.” (2 Timotei 3:16-17)

„Socrul lui Moise i-a zis:

– Ceea ce faci tu nu este bine. Te istovești singur și istovești și poporul care este cu tine. Sarcina este prea grea pentru tine, ca să o poți purta singur.

Ascultă-mă: Îți voi da un sfat și Dumnezeu va fi cu tine! Stai înaintea lui Dumnezeu pentru popor și adu problemele înaintea Sa; învață-i poruncile și legile și arată-le calea pe care trebuie să meargă și lucrurile pe care trebuie să le facă. Caută oameni destoinici în popor, oameni care se tem de Dumnezeu, care sunt vrednici de încredere și urăsc câștigul necinstit. Pune-i pe acești oameni conducători peste o mie, peste o sută, peste cincizeci și peste zece *oameni*. Ei să slujească ca judecători ai poporului în orice vreme; să aducă înaintea ta orice caz greu, însă cazurile ușoare să le judece ei înșiși.

În felul acesta va fi mai ușor pentru tine și ei vor duce povara împreună cu tine. Dacă vei face lucrul acesta și dacă Dumnezeu îți va porunci așa, vei putea face față sarcinilor și tot poporul va merge la locul lui în pace.

Moise a ascultat de socrul său și a făcut tot ceea ce *acesta* i-a zis.” (Exod 18:17-24)

Perspectiva iudeo creștină asupra lumii și vieții postulează faptul că Dumnezeu este singurul Dumnezeu adevărat, că este înțelepciunea și Adevărul, că tot adevărul este adevărul lui Dumnezeu, că El este Creatorul

Universului spațio-temporal și că El nu se contrazice. Ca urmare, putem conchide că știința, înțelepciunea și religia nu se contrazic.

Dă câteva exemple de efecte negative ale necorelării revelației speciale cu cea generală și cu bunul simț (lumina înțelepciunii) sau a interpretării greșite a Scripturii

Ex.1. Martirizarea lui Galileo Galilei

Posibil și datorită convingerilor greșite ale teologilor contemporani lui, cum că Pământul ar fi centrul Universului, ipoteza omului de știință Galileo Galilei i-a adus, în cele din urmă moartea.

În timp ce Biblia nu este și nu ar trebui tratată ca manual de cosmologie, Biblia nu afirmă nicăieri explicit faptul că Pământul este static și nici în mișcare, etc. Din primul capitol al Genesei, am putea, cel mult, avea impresia că Pământul este centrul preocupării lui Dumnezeu, însă nicidecum centrul Universului.

Ex.2. Ispitirea Mântuitorului

Cu câțiva ani în urmă, un prieten bun al meu a murit în urma unei călătorii misionare într-o țară africană deoarece a ignorat semnele unei posibile infecții cu malarie.

În confruntarea lui Isus cu Satan, Isus, măcar că era Dumnezeu se ferește să interpreteze Scriptura ignorând înțelepciunea neregenerată sau legea fizicii conform căreia orice obiect lăsat în gol de la o anumită înălțime atinge mai devreme sau mai târziu solul sub influența legii gravitaționale.

„Apoi L-a dus la Ierusalim, L-a pus să stea pe streașina Templului și l-a zis:
– Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos de aici, căci este scris: «El va da porunci îngerilor Săi cu privire la Tine, ca să Te păzească!» și «Ei Te vor purta pe brațele lor, ca nu cumva să-Ți lovești piciorul de vreo piatră!»” (Luca 4:9-11)

Enumeră și explică sursele cunoașterii cu care trebuie corelată interpretarea Bibliei.

Care sunt implicațiile faptului că în Scriptură Dumnezeu îți dă înțelepciunea care te poate duce la mântuire?

D. DEPRINDERI

„Obiceiul”, spune Covey, „este intersecția dintre cunoaștere (ce să fac), îndemânare (cum să fac) și dorință (vreau să fac).” Într-una din cărțile lui, Stephen Covey susține următoarele: Caracterul nostru este produsul combinat al obiceiurilor noastre. Deoarece ele sunt tipare consecvente, adesea inconștiente, ele reflectă zilnic, în mod constant, caracterul nostru.

D.1. Întâlnirea regulată progresivă cu Dumnezeuul Scripturii

Care sunt cele mai importante obiecțiuni ale omului după inima lui Dumnezeu, sau ale omului de succes, conform următorului pasaj?

„Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși și nu se așează pe scaunul celor batjocoritori! Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului și zi și noapte cugetă la Legea Lui! El este ca un pom sădit lângă un izvor de apă, care își dă rodul la vremea lui și ale cărui frunze nu se veștejesc; tot ce începe duce la bun sfârșit.”

„Cartea aceasta a Legii să nu se depărteze de gura ta! Meditează asupra ei zi și noapte, veghind, astfel încât să poți împlini tot ceea ce este scris în ea, căci atunci vei izbândi oriunde vei merge și vei prospera!” (Iosua 1:18)

Având în vedere că Dumnezeu se descoperă pe Sine prin Scriptură, ce deprindere ar trebui să dezvolte ucenicul lui Cristos pentru a păzi una din poruncile lui Isus reiterate în Marea Însărcinare din Matei 28:19?

Dacă Antoine de Saint Exupery are dreptate când afirmă că: „Cea mai mare problemă a filozofiei nu este de unde venim și nici încotro mergem, ci, mai degrabă, unde am ajuns?” este esențial să ne verificăm în ce măsură cultivăm o relație regulată și progresivă cu Dumnezeuul Scripturii și cu ce rezultate.

Cât de des citești Biblia pentru a te întâlni cu Dumnezeu?

zilnic la ___ zile săptămânal lunar

Ce dificultăți întâmpini în efortul de a te întâlni regulat cu Dumnezeu?

În prima tabără de instruire evanghelistică pe care am organizat-o, în vara anului 1982, sub egida organizației Campus Crusade for Christ (Alege Viata!), am primit cadou de la unul dintre misionarii americani o Biblie în limba engleză. Spre surprinderea mea, pe filele din mijlocul Bibliei, am descoperit o metodă de citire a Bibliei într-un an de zile. De atunci încolo, cultivarea unei relații zilnice, progresive cu Dumnezeu Scripturii a devenit pentru mine un obiectiv pe care l-am urmărit cu credincioșie crescândă. Într-o anumită fază din dezvoltarea mea am tradus paginile respective, le-am pus în format electronic, am început să copiez textele alocate fiecărei zile și să le trimit ucenicilor mei în formă electronică. Una din cele mai mari bucurii recente ale mele a fost să descopăr planurile de citire zilnică a Bibliei în varianta website oferită de youversion.com. Dacă până atunci am avut impresia că am citit anual întreaga Biblie, de atunci încolo am avut și posibilitatea să mă verific regulat și chiar să *recuperez* zilele în care am rămas în urmă cu citirea.

D.2. Îmbrățișarea valorilor și convingerilor, cultivarea comportamentului adecvat copiilor lui Dumnezeu și împlinirea voiei Lui

Biblia sau Sfânta Scriptură este Cuvântul lui Dumnezeu. În ea, Dumnezeu se prezintă pe Sine, eternul Creator și ne invită să urmărim crearea lumii, a regnului mineral, vegetal și animal, scopul pentru care a fost creată și destinul ei veșnic. Citind Biblia devenim martorii creării ființei umane într-o relație zilnică de intimitate cu Creatorul ei, suntem fascinați de apariția Evei, punctul culminant al creației și de înființarea primei familii, partenerul și administratorul principal al visului lui Dumnezeu. Scriptura ne facilitează, de asemenea, participarea la orientarea pe scop și rodire a primei familii, prin ceea ce teologii numesc Mandatul Cultural sau Mandatul Creației și la introducerea odihnei ca instrument al focalizării ființei umane pe Creatorul ei. Tot în Scriptură observăm apariția Adversarului și seducția Evei și a lui Adam, izgonirea lor din Eden și desfășurarea planului de răscumpărare a lui Dumnezeu început prin Set, Noe, Avraam, Israel și culminat cu întruparea lui Dumnezeu în istorie, moartea și învierea Creatorului, nașterea Bisericii, noua societate a lui Dumnezeu, răspândirea creștinismului și crearea noului cer și a noului pământ în care va domni dreptatea.

Într-un spirit de închinare, citirea Scripturii se face pe o notă interogativă, folosind metodologia socratică, cu creionul și hârtia în mână în vederea identificării valorilor și practicilor Creatorului și Răscumpărătorului nostru, în vederea înțelegerii realității care ne înconjoară, a scopul pentru care am fost creați, a identificării locului în care am ajuns în procesul alinierii noastre la scopul și visul lui Dumnezeu și a pașilor pe care trebuie să îi facem ca să ajungem, în final, să ne bucurăm veșnic, împreună cu cei răscumparați de un viitor glorios în prezența Împăratului împăraților și Domnului domnilor.

Iată câteva întrebări care ar trebui să guverneze apropierea de Scriptură:

Ce vrea Dumnezeu să știu?

„Lucrurile ascunse sunt ale DOMNULUI, Dumnezeu nostru, iar lucrurile descoperite sunt ale noastre și ale urmașilor noștri pentru totdeauna, ca să împlinim toate cuvintele acestei Legi.” (Deuteronom 29:29)

Ce mă învață pasajul citit despre Dumnezeu?

Cine este EL?

Ce este important pentru El?

Care este visul lui?

Cum intenționează Dumnezeu să își îplinească visul?

Ce revelează Cuvântul lui Dumnezeu despre creație, despre univers?

Ce învăț aici despre mine?

Cum e legătură este între Dumnezeu și mine?

Care este scopul cu care am fost creat și cum aș putea să mi-l îndeplinesc?

Ce mă învață textul citit despre semenul meu?

Ce vrea Dumnezeu să fac?

„Însă, cel ce se oprește să privească în Legea desăvârșită – *Legea libertății* – și perseverează în ea, nu ca un ascultător uituc, ci ca un împlinitor prin fapte, acela va fi fericit¹⁰ în lucrarea lui.” (Iacov 1:25)

Care este voia Lui?

Care sunt poruncile Lui?

Care sunt promisiunile Lui?

Cum vrea Dumnezeu să fiu?

„Noi toți, cu fețe neacoperite, reflectăm¹¹ slava Domnului, ca într-o oglindă, și suntem transformați în asemănarea Sa din slavă în slavă; aceasta vine de la Domnul, Care este Duhul.” (2 Corinteni 3:18)

Cum arată omul plăcut Lui?

Cum arată familia plăcută Lui?

Cum arată comunitatea plăcută Lui?

D.3. Împărtășirea regulată a revelației lui Dumnezeu cu cei din jurul nostru

Unul din sloganele evanghelice care mi-a dominat tinerețea și m-a motivat la creșterea impactului întâlnirii cu Dumnezeu asupra mea și a celor din jurul meu a fost: „expresia întărește impresia.” În baza celor mai sănătoase principii ale educației sau uceniciei, unul din cele mai bune lucruri pe care le poate face cineva care a învățat sau descoperit ceva nou este să îl împărtășească și să îl explice altora.

Când ai avut ultima oară oportunitatea să împărtășești cele descoperite de Dumnezeu în timpul petrecut cu El și ce ai împărtășit?

Cât de des, cu cine și în ce context reușești să împărtășești cele descoperite din Scriptură în timpul petrecut cu Dumnezeu?

Ce ai observat că s-a întâmplat în viața ta sau în viața altora urma împărtășirii celor descoperite din Scriptură în timpul petrecut cu Dumnezeu?

D.4. Aplicarea contextuală continuă a mesajului lui Dumnezeu în viața noastră

La fel ca impactul furtunii fără ploaie este și impactul întâlnirii cu Dumnezeul Scripturii fără aplicarea lui în viața de fiecare zi. Ba mai mult, cel mai rău lucru pe care îl poate cineva face atunci când aude vocea Domnului este să își astupe urechile, să nu îi dea atenție și importanță și să nu asculte sau să nu pună în practică cele învățate.

Un studiu superficial al Scripturii din perspectiva aplicării Cuvântului lui Dumnezeu revelează o mulțime de texte care adresează această dimensiune vitală și transformatoare a educației și uceniciei creștine.

Ce ne învață următoarele versete despre aplicarea Cuvântului lui Dumnezeu?

„Toate cărările Domnului sunt îndurare și credincioșie, pentru cei ce păzesc legământul și poruncile Lui.” (Psalm 25:10)

„Ferice de cei ce păzesc Legea, de cei ce înfăptuiesc dreptatea în orice vreme!” (Psalm 106:3)

„Mă grăbesc și nu preget să păzesc poruncile Tale.” (Psalm 116:90)

„Ferice de cei ce păzesc poruncile Lui, care-L caută din toată inima lor” (Psalm 119:2)

„Dă-mi pricepere, ca să păzesc Legea Ta și s-o țin din toată inima mea!” (Psalm 119:34)

„Am mai multă pricepere decât bătrânii, căci păzesc poruncile Tale.” (Psalm 119:100)

„Dar cine își va adânci privirile în legea desăvârșită, care este legea slobozeniei, și va stăruî în ea, nu ca un ascultător uituc, ci ca un împlinitor cu fapta, va fi fericit în lucrarea lui.” (Iacov 1:25)

Care sunt ultimele mesaje primite de la Domnul în timpul întâlnirii cu El?

Ce obiceiuri vechi ai abandonat și ce obiceiuri noi ți-ai format?

Scrie trei aplicații pe care te-ai focalizat în anul acesta.

Ce dificultăți ai avut în implementarea deciziilor luate în întâlnirea cu El?

Cu cine ai împărtășit deciziile tale în vederea monitorizării implementării schimbărilor?

C. CARACTER

Într-unul din cursurile predate la Universitatea Trinity Evangelical Divinity din Deerfield, Illinois, pe când conducea departamentul doctoral în științe educaționale dr. Duane Elmer a prezentat „Ciclul învățării,” unul din roadele efortului său de decenii în domeniul educării și formării liderilor evanghelici. Diagrama d-lui Elmer sintetizează procesul spiralat al educării sau al uceniciei care parcurge următorii pași: amintirea adevărului, aprecierea lui, acceptarea provocării de a depăși obstacolele aflate în calea schimbării, aplicarea în practică a adevărului în efortul schimbării comportamentului și dobândirea unui comportament nou, sau „practicarea cu consecvență a adevărului îmbrățișat.”

C.1. Cultivarea unei relații progresive cu Dumnezeu Scripturii urmărește transformarea credinciosului după chipul Domnului.

Ce ne învață versetele de mai jos despre efectul cultivării unei relații progresive cu Dumnezeu Scripturii?

„Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.” (2 Timotei 3:16-17)

Ce urmărește cultivarea unei relații progresive cu Dumnezeu Scripturii?

„Noi toți, cu fețe neacoperite, contemplăm (reflectăm) slava Domnului, ca într-o oglindă, și suntem transformați în asemănarea Sa din slavă în slavă; aceasta vine de la Domnul, Care este Duhul.” (2 Corinteni 3:18)

Cultivarea unei relații progresive cu Dumnezeu Scripturii urmărește cunoașterea deplină a voii Lui, în vederea dezvoltării unui comportament vrednic de Domnul și în vederea devenirii tot mai plăcuți Lui: capabili și recunoscători, rodind abundant și cescând în intimitatea cu El.

„De aceea și noi, din ziua în care am auzit, nu încetăm să ne rugăm pentru voi și să cerem să fiți umpluți de cunoașterea voii Lui, cu toată înțelepciunea și priceperea duhovnicească, pentru a trăi într-un mod vrednic de Domnul, ca să-l fiți plăcuți în toate, rodind tot felul de fapte bune și crescând în cunoașterea lui Dumnezeu, fiind întăriți cu toată puterea, potrivit cu tăria Lui slăvită, ca să fiți pregătiți să îndurați totul

cu răbdare, mulțumindu-l cu bucurie Tatălui, Care ne-a îndreptățit să avem parte de moștenirea sfinților în Împărăția luminii.” (Coloseni 1:8-12).

Ce trăsături de caracter ai remarcat că s-au dezvoltat în viața ta în urma cultivării unei relații zilnice, progresive cu Dumnezeu Scripturii? Explică!

Cât de consecvent(ă) ești în citirea Scripturii?

Care sunt câteva efecte vizibile ale cultivării unei relații regulate și progresive cu Dumnezeu Scripturii?

În ce măsură te-a ajutat citirea regulată a Scripturii la maturizarea credinței tale? Dă câteva exemple.

CONCLUZIE:

Una din cele mai importante practici sau discipline spirituale ale unui credincios evanghelic autentic este cultivarea unei relații zilnice progresive cu Creatorul și Mântuitorul lui.

Obiceiurile bune, însă, se deprind/învață greu și se pierd/dezvăță repede.

La fel ca orice obicei esențial dezvoltării personale, întâlnirea zilnică progresivă cu Dumnezeu Scripturii implică găsirea unui timp regulat dedicat citirii Bibliei, unui loc adecvat în care concentrării pe citirea Scripturii, a unui protocol de citire a Scripturii care să ne ferească de tendința citirii la întâmplare a Bibliei acolo unde se deschide ea, sau de tendința alegerii pasajelor preferate din Scriptură, limitând astfel impactul întregului Sfat al lui Dumnezeu.

Întâlnirea zilnică progresivă cu Dumnezeu facilitează îmbrățișarea valorilor lui Dumnezeu, întărirea convingerilor biblice, creșterea senzației de sens, semnificație și valoare a vieții, sporirea imunității la atacurile firii, lumii și ale celui rău, îmbunătățirea calității relațiilor creștinilor și a impactului misiunii lor. Pe scurt facilitează transformarea coninuu a creștinului după chipul Domnului și rodirea îmbelșugată.

Proiectul 1: Alege un program de citire zilnică a Bibliei (vezi și varianta youversion.com), un timp din zi în care ești cel mai deschis la a auzi vocea Domnului, un loc în care să fii singur și alocă cel între 15 și 30 de minute citirii Bibliei într-un duh de rugăciune și expectativă. Notează orice gând / mesaj din partea Domnului care îți vine și pregătește-te să îl împărtășești la următoarea întâlnire de ucenicie.

BIBLIOGRAFIE:

Al and Lorraine Broom. *Ucenicia de la om la om.*
Biblia. Noua traducere în limba română [NTLR]
BEE. *Cum să studiezi Biblia*
Covey, Stephen. *Eficiența în șapte trepte: Lecții puternice despre schimbare personală*
Duane Elmer, Ciclul învățării, TIU,
Fee, Gordon and Douglas Stuart, *Biblia ca literatură*. Titlul original: *How to read the Bible for all its worth: A guide to understanding the Bible*
Josh McDowell, *Mărturii care cer un verdict: Mărturii istorice în sprijinul credinței creștine*
Conviction is worthless unless it is converted into conduct. Thomas Carlyle
Read more at: <http://www.brainyquote.com/quotes/quotes/t/thomascarl163811.html>

Cultivarea unei relații zilnice progresive cu Dumnezeu
Chestionar de evaluare a gradului de stabilitate

I. INFORMAȚII:

I.1. Folosind o parte din termenii de mai jos alcătuiți o propoziție care explică rolul Bibliei

Biblia		
Tradiția	autoritate	Credința
Rățiunea		Comportament
Experiența		

I.2. Identifică patru categorii de erori de interpretare a Bibliei

I.3. Enumeră și explică două surse ale cunoașterii cu care trebuie corelată interpretarea Bibliei.

D. DEPRINDERI:

D.1. Cât de des citești Biblia pentru a te întâlni cu Dumnezeu?
zilnic la __ zile săptămânal lunar

D.2.1. Care sunt ultimele mesaje primite de la Domnul în timpul întâlnirii cu El?

D.2.2. Ce te-a marcat cel mai puternic recent din citirea Bibliei? Și de ce?

D.3. Cât de des, cu cine și în ce mod împărtășești cele descoperite în Biblie?

D.4.1 Scrie trei aplicații pe care te-ai focalizat în anul acesta.

D.4.2. Ce obiceiuri vechi ai abandonat și ce obiceiuri noi ți-ai format?

D.4.3. Ce dificultăți ai avut în implementarea deciziilor luate în întâlnirea cu El?

C. CARACTER:

C.1. Ce trăsături de caracter ai remarcat că s-au dezvoltat în viața ta în urma citirii regulate a Bibliei? Explică!

C.2. Cât de consecvent(ă) ești în citirea Scripturii?

C.3. În ce mod te ajută citirea regulată a Scripturii la maturizarea credinței tale?